

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvphrii Panvinii Veronensis Fratris Eremitae
Augustiniani. De Praecipvis Urbis Romae
sanctioribusq[ue] basilicis, quas Septem ecclesias uulgo
uocant, Liber**

Panvinio, Onofrio

Romae, 1570

De presbyterorum Cardinalium origine & XXIIIX. ipsorum titulis antiquis, &
XXI. nouis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11316

De Presbyterorum Cardinalium origine, &
xxiix. ipsorum titulis antiquis, & xxj.
nouis. Cap. II.

DE Presbyteris Cardinalibus tractaturus, rem paulo altius à titulorum declaratione, & presbyterorum Cardinalium origine repetam. Tituli igitur erant sacræ ædes, uel (ut nunc dicimus) ecclesiæ, siue loca consecrata, in Dei, beatæ Virginis, & sanctorum hominum honorem uel memoriam, à fidelibus Christianis erecta, & per uarias Urbis regiones à Pötificibus Romanis antiquitus distincta, in quibus animarum cura à presbyteris qui in eis commorabantur, habebatur. Quibus qui præerant presbyteri, uocabantur Cardinales, hoc est, principales, similitudine à quatuor uentis cardinalibus, id est (ut ait Seruius supra Virgilium) principalibus deducta. Non enim in omnibus sacris ædibus siue ecclesiis animarum cura gerebatur, siue (quod idem est) sacramenta administrabantur, sed tantum in hisce titulis. In quorum singulis quum plures essent clerici, qui uel sacramenta populis exhiberent, uel exhibentibus præsto essent, ut subdiaconi, diaconi, & presbyteri: is qui omnibus præerat presbyter, à cæteris clericis illius tituli, uel à Romano Pontifice creatus, dicebatur Cardinalis, quòd omnium dignior principaliorue esset eorum qui in eo titulo permanebant, cæterosque clericos tituli sibi commissi gubernaret & regeret. Quorum originẽ Romæ hanc fuisse accepi. Quum beatissimus apostolorum

rum

rum princeps Petrus catholicæ Romanæ ecclesiæ Pontifex, primus uerbi ministerio in orientalibus ecclesiis præcipue Hierosolymis & Antiochiæ rite instituto, in urbem, ut Romanam ecclesiam constitueret, uenisset, ex omni fidelium multitudine, præcipuisque nostræ religionis cultoribus, uiros quosdam seniores & qui bonum testimonium ab his qui foris sunt habebant, plenos spiritu sancto & sapientia, spectatæ fidei & raræ probitatis, Hierosolymitanæ, ceterarumque orientalium ecclesiarum exemplo delegit: hi clerici uocati sunt, quos per manuum impositionem partim presbyteros, & partim diaconos consecrauit: quorum opera pontifex ipse siue episcopus Romanus in instruenda crescente tunc ecclesia uteretur, quum ei uni tot millibus hominum ad fidem Christi quotidie uenientium consulere non esset integrum. Porro autem presbyterorum, & diaconorum munia, ut pro se quisque suum officium & nosceret & impigre faceret, diuidere in primis conducibile uisum fuit. Itaque summam rerum, animarum scilicet curandarum negotium presbyteris commisit, ut sacramenta ecclesiastica plebi Dei administrantes, orationi, & ministerio uerbi cum episcopo uacarent. Diaconis autem, ut uiduis, pupillis, et alijs fidelibus egenis ex Christianorum eleemosynis ab ipsis custoditis subuenirent, curam demandauit: eisque iniunxit, ut presbyteris quoque sacra facientibus præsto essent. Quorum omnium numerus quum antea modicus & incertus esset, ei modum statuerunt Cletus & Euaristus Romani Pontifices. Cletus enim (ut ex Damaso auctor est Bibliothecarius) presbyteros Romæ ad xxv. numerum redegit. Euaristus uero

uero

14 ONVPHRIVS PANVIN.

verò Apostolorum instituto ad septenarium numerum
 diaconos in ecclesia Romana auxit. Quibus etiam il-
 lud addidit, vt episcopum predicantem propter stilum
 veritatis custodirent. Ceterum ne presbyterorum ad-
 ministratio in promiscuo esset, ipse Euaristus, qui quar-
 tus post beatum Petrum Apostolum episcopus Roma-
 nus fuit, annum circiter salutis centesimum titulos vel
 (vt nunc dicimus) parœcias in Vrbe primus presby-
 teris diuisit, vt singuli à se inuicem secreti, in sua Vr-
 bis regione, titulo vel parœcia, confusionis tollendæ
 causa, diuina mysteria populum erudientes, sacra-
 menta Dei omnibus ad se venientibus Christianis ex-
 hiberent, singulosque presbyteros in vnoquoque titu-
 lo collocavit. Sufficere enim tum visus est, is nume-
 rus propter credentium paucitatem. Verum haud ita
 multo post, fidelium quottidie crescentium multitudi-
 ne permotus Hyginus x. Romanus pontifex quum tot
 credentibus non sufficerent, plures in vnoquoque titu-
 lo cum clericos, tum presbyteros esse voluit. Quod
 his verbis in eius vita innuit ex Damaso Anastasius.
 Hic clerum composuit, & distribuit gradus. Hinc
 presbyterorum Cardinalium nomen manasse credide-
 rim, vt is scilicet esset presbyter Cardinalis, idest,
 principalis, qui cæteris presbyteris eiusdem tituli (quos
 plures ab Hyginio factos fuisse dixi quum ante vnus
 tantum per singulos titulos presbyter fuisset) præes-
 set. Satis enim constat aliquot annis post, etiam ante
 sancti Syluestri tempora, Cardinalis nomen in Ro-
 mana ecclesia vsurpari cœptum fuisse, quod nonnisi
 ex Hygini papæ instituto oriri potuit, quum antea eo
 nomine

nomine opus non esset, quod nisi vnus per singulos titulos presbyter lectus fuisset. Post Hyginij tempora in presbyterorum Romanorum titulis nullam mutationem factam inueni, vsque ad Dionysii papæ pontificatum. Nam circa annum Christi cclx. Dionysius xxvi. Romanus pontifex, Euaristi exemplum secutus, quum iam Christiana pietas mirum in modum in ea Vrbe aucta esset, denuo titulos vel paræcias Romæ, quum eas ampliasset, presbyteris diuisit, ipsasque quò quisque suis limitibus finibusque contineretur distribuit, pluribus per singulas vt Hyginus fecerat presbyteris constitutis. Presbyterorum quoque Romanæ Ecclesiæ curæ cœmeteria adiunxit, quæ quia plura erant, ea inter presbyteros distribuit gubernanda, vt martyrum sepulchris consultum esset. Quod Damasus his verbis breuissime exponit: Hic presbyteris diuisit ecclesias & cœmeteria; & paræcias & diœceses constituit. Cæterum non longe post circiter annum Christi cccv. Marcellus xxxi. papa titulos Urbis ab Euaristo antiquitus & primò presbyteris datos, numero limitauit, decreto statuens, xxv. Romæ quasi diœceses esse ad baptismatis commoditatem: eorumque opportunitate qui ad fidem ex gentibus quottidie veniebant, quin vt etiam martyrum sepulchris consuleretur. Quod ita tradit Damasus: Marcellus papa xxv. titulos Romæ constituit quasi diœceses propter baptismum, & pœnitentiam multorum qui conuertebantur ex Paganis, & propter sepulchras martyrum. Titulos vero Romanos siue paræcias cessantibus Gentilium persecutionibus adauxere, presbyterosque

que plures in singulis constituere Romani pontifices. Silvester qui titulum Equitij, Marcus qui titulum sancti Marci, Iulius qui titulum sanctæ Mariæ Transtiberim, Damasus qui titulum sancti Laurentij, Innocentius qui titulum Vestinæ fecerunt. Liberius item, Siricius, Anastasius, Zosimus, & reliqui episcopi Romani. Quum enim infinita Gentilium multitudo primùm, deinde Vrbs, & Italia omnis fidem Christi suscepissent, quum xv. tituli Romæ non sufficerent, nec hi qui in eis residebant presbyteri tam ob necessitatem, quàm ad Vrbs & Romanæ Ecclesiæ ornamentum & maiestatem: & titulorum & presbyterorum in vno quoque titulo numerus auctus est, factique sunt tituli xxviii. quem numerum numquam excessisse usque ad nostra tempora constat. Quæ omnes quum Ecclesiæ essent vel ædes sacræ, Deo & Sanctis dicatæ, denominationem sortitæ sunt vel à diuis in quorum memoriam vel honorem dicatæ erant, vt sanctæ Mariæ Transtiberim, S. Chrysogoni, S. Cæciliæ, S. Anastasie, S. Marci, & similia: uel ab eis hominibus qui ipsos titulos condiderunt, vt Callisti, Iulij, Damasi, Pastoris, Equitij, Pammachij, Byzantij, Lucinæ, Vestinæ, Eudoxiæ, Fasciolæ, Tigridis, & similia. Viginti porrò octo titulorum numerum circa Leonis I. Papæ tempora expletum fuisse, multis coniecturis & rationibus ductus crediderim. Neque enim facile post Leonem ipsum Papam inueniri potest aliquem Romanorum pōtificum titulum quempiam nouum supra xxviii. addidisse: sed tantum eos de vna ecclesia ad aliam transtulisse, vel mutasse, uel restituisse, aut exornasse. Vetusissimi

iustissimi autem xxviii. tituli Urbis Romæ, qui ante millesimum & sexagesimum annum fuerunt, quos tam ex actionibus synodi Romanæ sub Symmacho papa anno Christi CDXCIX. celebratæ, quam ex Anastasio Bibliothecario excepi, sunt hi.

- 1 Titulus sancti Callisti, aliàs sancti Iulij, aliàs sanctorum Iulij & Callisti, aliàs Callisti, alias sanctæ Mariæ Transtiberim.
- 2 Titulus sancti Chrysogoni Transtiberim.
- 3 Titulus S. Cæcilie Transtiberim.
- 4 Titulus S. Anastasie sub Palatio.
- 5 Titulus Damasi papæ, aliàs SS. Laurentij & Damasi, aliàs sancti Damasi, aliàs sancti Laurentij in Damaso.
- 6 Titulus S. Marci ad Palatinas.
- 7 Titulus Equitij, aliàs S. Siluestri, aliàs SS. Siluestri & Martini, aliàs S. Martini in Montibus.
- 8 Titulus S. Sabinæ in Monte Auentino.
- 9 Titulus sanctæ Priscæ in Mõte Auentino, aliàs SS. Aquilæ & Priscæ.
- 10 Titulus sanctæ Aemilianæ.
- 11 Titulus Fasciolæ, aliàs SS. Nerei & Achillei.
- 12 Titulus Tigridis, aliàs sancti Xysti.
- 13 Titulus Lucinæ, aliàs sancti Marcelli.
- 14 Titulus S. Susannæ ad duas domos, aliàs sanctorum Gabiniij & Susannæ.
- 15 Basilica sanctorum duodecim Apostolorum, aliàs titulus sanctorum Apostolorum Philippi & Iacobi. Caterum hæc ecclesia posterioribus temporibus sola inter has xxviii. basilica, non titulus dicta est.

B est,

- 18 ONVPRHIVS PANVIN.
est, ab fabricæ (vt opinor) magnitudine.
- 16 Titulus S. Cyriaci in Thermis Diocletiani.
- 17 Titulus S. Eusebij.
- 18 Titulus Pastoris, aliàs S. Pudentis, aliàs S. Pudencianæ, omnium qui extant vetustissimus.
- 19 Titulus Vestinæ, aliàs SS. Gervasii & Protasii, aliàs S. Vitalis.
- 20 Titulus S. Crescentianæ.
- 21 Titulus S. Clementis.
- 22 Titulus S. Praxedis.
- 23 Titulus Eudoxiæ Augustæ, aliàs sancti Petri ad Vincula.
- 24 Titulus Lucinæ, aliàs S. Laurentij in Lucina.
- 25 Titulus S. Nicomedis.
- 26 Titulus S. Matthæi in Merulana.
- 27 Titulus Pammachij, aliàs sanctorum Ioannis & Pauli.
- 28 Titulus S. Caij.

Reperitur quoque Romæ sub Innocentio Papa Titulus Byzanti, verum vel is est cum aliquo ex ijs quos supra enumeravi, quos multis nominibus vocari vidimus, vel tituli nomen amisit, vt alijs aliquot titulis accidisse paulo post ostendam, atque in eius locum forte factus fuit titulus sanctæ Sabinæ, qui sub Cælestino Papa I. (is Paulo ante Leonem vixit) institutus est, vt ex versibus musuarijs, & Bibliothecario constat. Quum verò non nisi xxviij. tituli fuerint, totidem quoque Cardinales presbyteros fuisse necesse fuit. Si enim hi tantum presbyteri qui titulis præerant, Cardinales appellabantur, titulique tantum xxviij. Romæ

maerant, totidem quoque Cardinales presbyteros esse oportebat. Quod ita fuisse quum ex multis locis constat, tum id apertissime explicat Pandulfus Pisanus Subdiaconus Apostolicus, qui vitas Romanorum pontificum scripsit in Gelasii ij. Papæ electione, vbi diserte xxviij. tantum Cardinales presbyteros numero quodam certo & limitato fuisse tum viuos commemorat. Omnes igitur quos supra retuli xxviij. titulos, quinque exceptis posterioribus temporibus, eodem nomine præditos extitisse, & ad nostra vsque sæcula permanisse constat. Quinque enim illos circa tempora sancti Gregorij Papæ primi, vel paulo ante obsoleuisse, titulosque esse desisse, vel aliquos ex eisdem mutatis nominibus cum his alijs quinque esse necesse est. Desunt enim.

Titulus S. Aemilianæ.

Titulus S. Crescentianæ.

Titulus S. Nicomedis.

Titulus S. Matthæi.

Titulus S. Caij.

Pro quibus in actione Synodi Romanæ sub Gregorio Papa I. circa annum Domini DC. celebratæ, & apud Bibliothecarium, hos quinque repositos fuisse inueni.

Titulum S. Balbinæ in Monte Auentino.

Titulum SS. Marcellini, & Petri.

Titulum S. Crucis in Hierusalem.

Titulum S. Stephani in Monte Cælio, &

Titulum SS. Quattuor Coronatorum.

Qui prioribus xxiiij. adiuncti, xxviij. numerum ex-
plent, quique omnes præter vnum nostra adhuc ætate

B 2 extant.

30 ONVPHRIVS P A NVIN.

extant. Deest enim titulus S. Cyriaci in Thermis Diocletianis, qui quum prae vetustate corruisset, ea æde profanata, Titulus à Xysto papa iij. ad ecclesiam SS. Quirici & Iulite translatus est, ubi & hodie perseuerat. Cæterum ex quinque vetustis titulis qui esse desierunt, Titulum sancti Matthæi in Merulana ab alijs diuersum esse aperte liquet, quum nunc etiam ea ecclesia vetustissima extet, quod de alijs quattuor titulis minime dici potest, quum eorum nulla amplius memoria supersit. Eos ego non leui coniectura ab alijs diuersos esse existimo, & temporis iniuria quum tituli honore à Romanis pontificibus qui secuti sunt, quò novos ab se erectos ea dignitate ornarent, spoliati essent, omnino labefactatos, ita ut nullum eorum amplius vestigium extet. Quum verò nõ nisi quattuor, reliquæ essent patriarchales basilicæ, septem in singulis presbyteris Cardinalibus distributis, sicut xxvij. Cardinalium numerum, ita & titulorum.

Basilicæ sancti Petri in Vaticano, quæ habet Archipresbyterum qui est Cardinalis, & Canonicos seculares, ministerio, eadem ratione, qua basilicæ Lateranensi vij. episcopi, ita huic assignati sunt septem presbyteri Cardinales, hi fuere.

Presbyter Cardin. tituli S. Mariæ Transtiberim.	Die Solis.		Missam
Presbyter Cardinalis tituli S. Chrysogoni.	Die Lunæ.		
Presbyter Cardinalis tituli S. Cæcilie.	Die Martis.		ad sanctum
Presbyter Cardinalis tituli S. Anastasie.	Die Mercurij.		

Pres-

Presbyter Cardinalis tituli S. Laurētij in Damaso.	Die Iouis.	Petrū ce-
Presbyter Cardinalis tituli S. Marci.	Die Veneris.	lebrabāt.
Presbyter Cardin. tituli S. Martini in Montibus.	Die Saturni.	

Basilicæ S. Pauli apostoli extra muros Urbis via Ostiensi, quæ pro rectoribus habet abbatem & monachos ordinis sancti Benedicti, ministerio ob eandem causam qua & Lateranensi & S. Petri Basilicis viij. alij attributi sunt presbyteri Cardinales, qui fuerunt.

Presbyter Cardinalis tituli S. Sabine.	Die Dominico	
Presbyter Cardinalis tituli S. Priscæ.	Feria ij.	Missas
Presbyter Cardinalis tituli S. Balbinæ.	Feria iij.	ad sanctū
Presbyter Card. tituli SS. Nerei, & Achillei.	Feria iij.	
Presbyter Cardinalis tituli S. Xysti.	Feria v.	Paulum
Presbyter Cardinalis tituli S. Marcelli.	Parasceue	canerent.
Presbyter Cardinalis tituli S. Susannæ.	Sabbato.	

Basilicæ Patriarchalis S. Mariæ Maioris in Esquilij, quæ habet Archipresbyterum qui est Cardinalis, & Canonicos seculares, obsequio eadem ratione qua supradixi assignati sunt hi viij. alij presbyteri Cardinales.

22 ONVPHRIVS PANVIN.

Presbyter Cardinalis Basilicæ SS. xij. Apostolorum.

Presbyter Cardinalis tituli S. Quirici in Thermis,
aliàs SS. Quirici & Iulitæ,

Presbyter Cardinalis tituli S. Eusebii.

Presbyter Cardinalis tituli S. Vitalis.

Presbyter Cardinalis tituli SS. Marcellini, & Petri.

Presbyter Cardinalis tituli S. Pudencianæ.

Presbyter Cardinalis tituli S. Clementis. Qui singulis diebus hebdomadæ sacra facerent super aram maximam Basilicæ S. Mariæ Maioris.

Patriarchalis Basilica S. Laurentij extra muros Urbis via Tiburtina, quæ olim habebat Abbatem & monachos Cluniacenses, nunc est Cardinali commendata, habetque canonicos regulares congregationis S. Salvatoris Bononiæ: obsequijs in missarum celebratione assignati fuerunt vij. hi reliqui presbyteri Cardinales.

Presbyter Cardinalis tituli S. Praxedis.

Presbyter Cardinalis tituli S. Petri ad Vincula.

Presbyter Cardinalis tituli S. Laurentij in Lucina.

Presbyter Cardinalis tituli S. Crucis in Hierusalem.

Presbyter Cardinalis tituli sancti Stephani in Monte Cælio.

Presbyter Cardinalis tituli SS. Ioannis & Pauli.

Presbyter Card. tituli SS. Quattuor Coronatorum.

Si igitur singulis ex his quattuor Basilicis Patriarchalibus vij. presbyteri Cardinales adscribantur, necessario xxviii. presbyteri, & totidem tituli Cardinales erunt.

Perduravit autem hic xxviii presbyterorum Cardinalium, & titulorum integer numerus, ut ex Pandulfo Pisano in vita Gelasij ij. intelligitur, egoq; ex antiquis diplomatum

matum subscriptionibus obseruauit, vsque ad Honorij Pa-
pæ ij. pontificatum, & annum Christi MCXXV. Quo
tempore hic ordo, & numerus paulatim negligi cœpit.
Morientibus enim Cardinalibus presbyteris (idem etiam
de diaconis vt paulo post ostendam intelligendum) tunc
primum titulis ipsis suo rectore vel presbytero Cardina-
le orbatis, per pontificem de nouo presbytero Cardinale
prouideri desitum, neque (vt antiqua consuetudo erat)
statim in defuncti vel abdicantis locum alter amplius
Cardinalis subrogabatur, quare factum est vt presbyte-
rorum Cardinalium numerus sensim decrescere cœperit,
& processu temporis adeo paulatim diminutus est, vt
aliquando tempus fuerit in quo non nisi duo presbyteri
Cardinales viuentes in collegio essent, quemadmodum
accidit sub Alexandri Papæ iij. obitu, & Urbani iij.
creatione anno salutis MCCLXI. Tituli interim vel
sine Cardinalibus erant, sed ab Archipresbytero suo
aut Canonicis regebantur, vel alicui ex collegio Cardi-
nali à pontifice commendabantur. Vtriusque rei exem-
pla extant. Eadem de diaconis ratio erat. Cur vero Ho-
norijs ipse ij. id primum cœperit, & eius exemplū poste-
riores Romani pontifices imitati fuerint, causa hæc fuit.
Sub Callisto ij. qui ante Honorij ij. statim pontifex fuit,
pax inter Romanã ecclesiã, & imperium sub Hærico v.
Imperatore post diuturnū dissidiū, & schismata exorta,
facta fuerat, in qua inter alia multa cautum fuit, vt Ro-
mani pontificis electio ad Cardinales clerumq; urbanū
tantum pertineret, neq; amplius Imperatoribus ius ali-
quod, qđ aliquādo vsurpauerant, in eius creatione esset.
Quapropter quum ob Cardinalium multitudinē multa

schismata in nouis Romanorum pontificum comitijs orientur, nondum enim lex de duabus Cardinalium partibus instituta erat, vt huic malo obuiam irent Romani pontifices Cardinalium numerum paulatim diminuere cœperunt, & qui primus additis xvij. diaconis, septemque episcopis, certus & determinatus liij. erat, sensim dilabi, & ad incertum numerum reduci cœpit, vetusto tamen semper longe minorem. Primum enim ex liij. sub Innocentio ij. vel Celestino ij. xl. esse cœperunt, deinde xxxv. mox xxx. postea xxv. ad hæc xx. post xv. demum x. nouissime (vt dixi) ad eam paucitatem aliquãdo redati sunt, vt non nisi viij. Cardinales uiuentes essent, quattuor presbyteri, & totidem diaconi, quando Nicolaus papa iij. creatus est anno salutis Mccclxxvi. etenim Cardinalium numerus usque ad id tempus, quo pauciores Cardinales nunquam fuerunt, diminui non desit. Post quod se rerum periodo uertente, semper augere cœpit ut essent xv. deinde xx. quemadmodum sub Bonifacio viij. Auenione quoque quamquam paulatim eorum numerus iterum crescere cœperit, nunquam tamen usque ad Xysti iij. pontificatum xxx. numerum attigerunt, præsertim quum in concilio Constantiensi cautum fuerit, ne plusquã xxiiij. Cardinales uiuentes simul essent. Primus papa Xystus iij. Cardinalium numerum maxime ampliavit, trigintaque supergressus est. Cuius exemplum secutus Alexander vi. papa ad Cardinales plus minus quinquaginta simul uiuentes collegium auxit, nemo tamen horum pontificum antiquum LIII. numerum excessit. Verum Leo Papa x. primus omnium Romanorum pontificum magna illa unius & xxx. Cardinalium

nalium lectione ueterem & antiquum numerum quinquaginta trium superauit, quum sub eius pontificatu Cardinales lxv simul uiuentes fuerint, quod nunquam alias contigerat. Eius exemplum secuti sunt Paulus iij. Paulus iij. & Pius iij. quorum prior ad lxiij. numerum Cardinales auxit, sequens ad lxx. tertius ad lxxvi. ad quæ numerum nunquam præterea Cardinales attigisse satis constat.

Quare quum presbyteri Cardinales numerum illum ueterem xxviiij. excefferint, nouis titulis, opus fuit, ut nouis illis tribuerentur Cardinalibus, qui xxviiij. numerum excedebant. Hanc ob causam primus post mille annorum interuallum Callistus iij. papa nouum titulum addidit anno MCDLVIII. qui fuit sancti Callisti prope ecclesiam sanctæ Mariæ Transtiberim, quem sororis filio Ludouico Milano Cardinali presbytero ab se creato concessit.

Secundus, Xystus iij. nouum titulum addidit anno MCDLXXVIII. qui fuit titulus S. Nicolai inter imagines prope Amphitheatrum siue Colloseum, quæ presbytero Cardinali Petro Foscaro Veneto ab se creato dedit.

Tertius, Leo papa x. magna illa xxxi. Cardinalium creatione anno Domini MDXVII. antiquissimum titulum S. Matthæi in Merulana, qui per mille & amplius annos tituli honorem amiserat, restituit, & x. alios nouos titulos ex uetustissimis Urbis ecclesiis fecit, qui fuerunt,

Titulus S. Ioannis ante portam Latinam

Titulus S. Cesarij in Palatio.

Titulus S. Hagneti in Agone.

Titulus S. Apollinaris.

Titulus S. Laurentij in pane & perna.

Titulus S. Siluestri in campo Martio.

Titulus

26 ONVPHRIVS PANVIN.

Titulus S. Thomæ in Parione.

Titulus S. Pancratij.

Titulus S. Bartholomæi in Insula, alias inter pontes.

Titulus S. Mariæ in Capitolio, alias de Araceli.

Quartus. Papa Iulius iij. anno MDLIII. tres novos titulos adiunxit, hi fuere.

Titulus S. Mariæ in Via.

Titulus S. Barbaræ.

Titulus S. Symeonis.

Quintus. Paulus iij. anno MDLVII. titulum nouū adiunxit, videlicet titulum S. Mariæ super Mineruam, concessum Fratri Michaeli Ghislerio Cardinali Alexandrino.

Sextus. Pius iij. Papa anno salutis MDLXIII. nouum titulum addidit ecclesiam ab se restitutam S. Mariæ Angelorum in Thermis Diocletiani, quem Ioanni Antonio Sorbellono Cardinali ab se creato assignauit.

Nouissime Pius v. papa Anno MDLXVI. quum Cardinalibus à Pio iij. creatis novos titulos dedisset, tres erexit, hi fuere.

S. Triphonis.

S. Hieronymi Illyricorum.

S. Euphemie in Vico Patricio.

Tituli igitur noui facti xxi sunt, vnus à Callisto iij. vnus à Xysto iij. vndecim à Leone x. tres à Iulio iij. vnus à Paulo iij. vnus à Pio iij. tres à Pio v. quibus xxvij. antiquis additis, erunt omnino xlix.

De